

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 48-49 • Perjantaina 1. joulukuuta 2006

57. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Saini ja Martti Repo luovuttivat Eero Häkille Rotuyskilön Diplomin, jossa seuraavat sanat: "Eero Häkille, Tälle ainutlaatuiselle persoonallisuudelle luovutetaan tänään 22.11.2006 Rotuyskilön Diplomi kellojen käytöstopojensa, uljaan ulkomuotonsa, jalostuneiden luonteenpiirteittensä ja etenkin positiivisen asenteensa ansiosta. Tämän harvinaisen arvonnimen myöntämiseen vaikutti ratkaisevasti myös seuraavanlainen ansioituminen: Kuvallinen Kalakurki kaikilla matkoillamme. Rotuyskilöyhdistyksen puolesta todistavat Martti Repo, Saini Repo, Teuvo Ahokas ja Veikko Koho".

Sivuillamme
TÄNÄÄN mm.

Perheutisia3
Vanha todistus4
Aila Lähteenmäki voittoisa4
Kalksalolaisten syysjuhla5
10-vuotishistoriikki, osa 26
Uutisia Kurkijoelta8

Seuraavat Kurkijokelaiset ilmestyvät
Joulunumero 15.12., 29.12.,
12.1.2007, 26.1.2007

Kalakurjet 15-vuotisjuhlalisteilyllä

Eero Häkli mukana kaikissa kilpailuissa

Kurkijokelaiset alkoivat päästä kotiseuduilleen 1980- ja 1990-lukujen vaihteessa. Vuonna 1992 Elisenvaaran ja Kurkijoen kyläpäälliköt lähettivät silloisen Kurkijokelaisen päätoimittajan Teuvo Ahokkaan mukana kutsut entisille kurkijokelaisille tulla porukalla pilkille Laatokalle. Kukaan ei osannut arvioida, paljonko matkalle olisi halukkaita lähtiöitä.

Yllätys olikin suuri, kun Teuvo lehdessä matkasta ilmoitteli, lähtiöitä ilmaantui yli kolmekymmentä. Pilkkimatka siis toteutui, ja hyvin toteutui. Sen jälkeen lähdettiin syksyllä on-

kikilpailuihin samoille vesille. Niin on tehty nyt siis jo 30 kertaa. Eli 15 vuoden aikana on joka kevät enemmän tai vähemmän samalla porukalla käyty rajan takana kotiseuduilla pilkkimässä ja joka syksy onkimassa. Kalaonni on vaihdellut, mutta kertaakaan matkalla ei ole ollut kurjaa ja tylsää. Siitä ovat pitäneet mukavat karjalaiset, erityisesti tietenkin kurkijokelaiset huolta.

Eero Häkli on ainoa, joka on ollut jokaisella 30 matkalla mukana. Häntä muistettiin erityisellä kunniataululla, Rotuyskilön Diplomilla, risteilyllä pide-

tyssä juhlahetkessä.

Matkanvetäjinä ja myös epävirallisen Kalakurjet-ryhmän vetäjinä ovat olleet muun muassa Teuvo Ahokas, Nikolai Virevuo, Veikko Koho, Martti ja Saini Repo. Viimemainitut jatkat edelleen. Heille lankeaa kiitos myös hyvin järjestetystä juhlalisteilystä.

Ohjelmallinen aamupäivä

Kun laiva lähti Turusta illalla, kukin sai tehdä menomatkaa, kuten halusi. Yhteistä ohjelmaa oli järjestetty laivan kokoustiloihin aamukymmeneksi. Kuohuviinilasillinen koho-

tettiin ensimmäiseksi 15-vuotiaan Kalakurjet-ryhmän kunniaksi. Martti Repo esitteli Sainin kokooman leikekirjan. Sitä innokkaasti katseltiin ja selailtiin.

Matkoilla aina arvailtaan etukäteen voittosaaliin suuruutta. Nyt kysymys kuului: "Kuinka paljon painaa se kalansaalis, joka on lehtitietojen mukaan ongittu ja pilkitty 15 vuoden aikana Kurkijoella pidetyissä Kalakurkijoen kilpailuissa?" Voittajalle oli tiedossa huikea 10 000 ruplan palkinto. Kaikenlaisia arvauksia heiteltiin. Oikea vastaus oli 98,313 kilogrammaa. Palkinnon voitti Aune Hyvönen arvaamalla niinkin lähelle kuin 98,7 kg.

Ria Virevuo "seisotti ja istutti" ihmisiä. Viimeisenkin vinkin jälkeen seisoamaan jäivät Terttu Kojo ja Pertti Inkinen. He saivat "lahna-pinssit" rintoihinsa.

Ohjelmassa oli myös ongintaa. Kaikki eivät olisi ehtineet onkia, joten vain seitsemän henkilöä sai sen kunnian. Marjatta Poskiparta onki sinkkiämpärin, Teuvo Ahokas "ylisuuret" rintaliivit ja Jouko Mäki hirvenpäämallisen korkina-vaajan. Matti Nenosen koukkuun tarttui öljyauto tekstillä "kirassia rek.nro MN-51". Kalevi Nykänen onkin rusinoita, Rauno Piiparinen pullon Karjalaolutta sekä Albina Koho ison ongenkohon. Kaikilla

"saaliilla" näytti olevan jotain tekemistä aiempien tahtumien kanssa.

Saini Repo luki Lauri Pohjanpään runon Kalajuttu. Yhteislauluina laulettiin Teuvo Ahokkaan uudelleen sanoittama Kala vai kurki sekä Veikko Kohon sanoittama Kalakurjet. Raija Hjelm lauloi Laps' olen Karjalan ja laulatti vähän muitakin.

Raija Laaksonen soitti huuliharppulla sikermän tuttuja sävelmiä. Porilaisten marssi kuultiin oikein vä-

ristysten kera. Veikko Koho filosofoi. Hän heitti ilmaan ajatuksen: "Onko Kalakurki lintu vai kala?" Veijo Sinkkonen ja Viljo Ylönen lauloivat Laatokasta. Edellä olevat kolme heraa esittivät vielä Go Go -tyttöjen tahdittamina laulun kylän sonnista.

Kiitokseksi monista järjestelyistä Saini ja Martti saivat porukalta pientä kotiin vietävää sekä Teuvon kynästä lähteneet seuraavat säkeet:

*Kateelliset kuiskii tosissaan,
että myö Kurkijoella sikaillaan.
Mutta sika on jalo eläin tavallaan,
sehän makkaa siististi mahallaan.
Se ei häiriötä muille tuota.
Suotta ei se uutta ryyppyä vuota.
Jos sialla on saparo kippurassa,
se on uutta ryyppyä vuottamassa.
Mutta jos se suorana lötköttää,
kohta se unessa pötköttää.
Missä siis vois olla vika?
Karsinassa vai ulkopuolella sika?
Sisäpuolella karsinassa "kärsitään",
yhteisiä eväitä järsitään.
Saini ja Martti siit on pitäneet huolen,
koonneet eväät, hoitaneet juomapuolen.
Tään 15 vuoden kunniaksi
kaiken ootte tehneet meidän parahaksi.
Siis kiitos seisköön sen muun lisän.
Onnea jatkossakin Kalakurkien äitinä, isänä.*

Veijo Sinkkonen (vas.) ja Ville Ylönen lauloivat kauniin balladin Laatokasta; sanat on kirjoittanut Terttu Ketola.

Veikko Koho on Kalakurkien kantavia voimia – ja ääniä.

1.12.2006

Veteraanit eturiviin

Ensi keskiviikkona saamme jälleen viettää isänmaamme itsenäisyyden vuosipäivää. Suomi täyttää 89 vuotta. Ensi vuonna tulee-kin sitten pyöreitä kymmeniä täyteen, ja jo nyt on alettu monella taholla suunnitella koko vuodeksi erilaisia tapahtumia teemalla ”Suomi 90 vuotta”.

Se, että maamme on itsenäinen valtio, vaikkakin Euroopan Unionin jäsenenä ei niin itsenäinen kuin vielä 12 vuotta sitten, on jo juhlan aihe. Se, että saamme elää rauhan aikaa, tekee juhlasta arvokkaamman. Se, että meidän keskellämme on vielä sotaveteraaneja, jotka kamalissa oloissa ovat henkensä uhalla taistelleet rajojamme puolustaen, saa meidän nuoremmat tuntemaan valtavaa nöyryyttä ja kiitollisuutta.

”On maista kaikista sittenkin tää synnyinmaa kaikkein rakkahin. Vie minne tiesi, sen tuttu liesi on lämpöisin. Mä lemmin kieltä ja kansaa sen ja heikot voimani uhraten teen työtä siellä mä intomiellä ja riemuitten.”

Kun keskiviikkona 6.12. näemme veteraaneja eri puolilla Suomea järjestettävissä itsenäisyyspäivän juhlatapahtumissa, ottakaamme heidät kunnioittain vastaan ja osoittakaamme heille kunnia-paikot eturivistä. Heidä saamme kiittää siitä, että elämme edelleen itsenäisessä valtiossa.

Oikein Hyvää Itsenäisyyspäivää, suomalaiset!

Raija Hjelm

Muistettavaa

Karjalaiset ruokamessut la 2.12. klo 11-17 Karjalatalolla Helsingissä. Esillä mm. Kurkijoki-Seuran rotina-pöytä.

Kauneimmat joululaulut su 3.12. klo 15 Karjalatalon juhlasalissa Helsingissä.

Myyjäiset la 9.12. klo 10-14 Karjalatalon juhlasalissa Helsingissä. Pöytävaraukset Riitta Sainiolt puh. 040-544 7582. Järj. Pääsky ry.

Hiitolaisten, kaukolaisten ja kirkvulaisten yhteinen joulujuhla

su 10.12. klo 13 HESEVAN juhlasalissa, Pellervontie 39/Käpylänkuja 6, Helsinki. Lämminhenkinen ohjelma, piirakatorttukahvit ja arpajaiset. Kahviraha. Tervetuloa mukaan.

Kurkijoki-Seuran joulujuhla su 10.12. klo 14 Karjalatalon yläsalissa. Puhe: Marjo Matikainen-Kallström. Balalaikka-orkesteri ym. mukavaa ohjelmaa. Joulupuuro ja -kahvit. Kaikki ovat tervetulleita. Ovi-rahah.

Hiitolan Pitäjäseuran pikkujoulu-tarinailta ti 12.12. klo 18 Porissa, Tuomarink. 2. Lauletaan kauneimpia joululauluja, syöyää riisipuuroa ja rusinasoppaa ja juuvaa pääl tort-

tukohvit, arvontaa. Tervetuloa, entiset ja uudet. Pikku paketti pukin-pussiin.

Huom! Kurkijoen Marttayhdistyksen kaikki jäsenet! Tiedotustilaisuus Tuulensuun palvelutalossa ke 13.12. klo 17. Esillä sääntömuutos-Asia, joten toivomme mahdollisimman monen jäsenen läsnäoloa. Hallitus kokoontuu tilaisuuden jälkeen.

Hiitolan ja Kurkijoen sukututkimuspiiri kokoontuu to 14.12. klo 18 Karjalatalon Wärsilä-salissa, Käpylänkuja 1, Helsinki. Teema: Valokuvat. Saapua voi jo klo 15 alkaen. Seuraavat kokoukset 18.1. ja 15.12.2007. Tervetulleita ovat kaikki hiitolaisia ja kurkijokelaisia sukua ja tutkimusta aloittavat. Lisätietoja Veikko Revolta puh. 050-560 6049, s-posti: veikkorepo@hotmail.com.

Lappeenrannan kurkijokelaiset. Tervetuloa su 17.12. klo 13 joulun- aluskahville Salme Hartikalle, Yhdysk. 8 A 9, Lappeenranta.

Kaipuu saa näkyä

PALVELEMME
Ma - To 9 - 17
tai sopimuksen mukaan

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 0207 909 261

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa
Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

NIMIPÄIVÄT

pe 1.12. Oskari
la 2.12. Anelma, Unelma
su 3.12. Meri, Vellamo, 1. adventti-sunnuntai
ma 4.12. Airi, Aira
ti 5.12. Selma
ke 6.12. Niilo, Niko, Nikolai, Niklas, Itsenäisyyspäivä
to 7.12. Sampsä
pe 8.12. Kyllikki, Kylli
la 9.12. Anna, Anne, Anneli, Anni, Annika, Annikki, Annukka, Anu
su 10.12. Jutta, 2. adventtisunnuntai
ma 11.12. Tatu, Taneli, Daniel
ti 12.12. Tuovi
ke 13.12. Seija
to 14.12. Jouko

Pitäjäjuhlat

11.-12.8.2007 Loimaalla

Ensi vuoden kalenterit otetaan pian käyttöön. Laita heti elokuun 11.-12. päivien kohdalle ”Kurkijokelaisten pitäjäjuhlat Loimaalla”.

Hartaus sunnuntaiksi 3.12.
1. adventtisunnuntai

Odotan

Jeesus tuli kansan keskelle. Hän julkisti valtansa aasilla ratsastaen osoittaen nöyryyttään, vaikka jotkut olisivat halunneet ratsuja ja torvisoittoa. Ne, jotka ottivat hänet vastaan, saivat elämänsä siunauksen. Toiset ajattelivat: ”Liian vahvoja miehiä ja vaivalloisia asioita.” Jeesus kutsui kuitenkin kaikenlaisia ihmisiä. Jumalan valtakunta tuli hänessä ilmi.

Matkaa on tehty kirkkona parituhatta vuotta. Toisille Jeesus on Vapahtaja ja toisille outo profeetta. Kirkko elää kuitenkin siitä uskosta, että muuta nimeä ei ole annettu pelastuksen ta-keeksi. Hän täytti Jumalan tahdon ja sovitti syntimme.

Rinnalla on kulkenut odotus: Jeesus tulee vielä kerran kansansa keskelle. Nyt hän rukoilee puolestamme Isän oikealla puolella. Mutta kerran on hänen paluunsa aika. Kätkeyt asiat tulevat julki, paha saa palkkansa ja salaisuudet ratkeavat. Vihdoinkin kaikki miksi-kysymykset selviävät. Tämä usko on monesti vierasta tähän hetkeen rakastuneelle maailmalle. Mutta aika on Jumalan, ja sydämen rauhaa etsivä löytää Jumalan lupauksissa kaipaavalleen lääkkeen. Kerran pyyhitätään kyneleet, ja Jumalan käsi koskettaa väsyneen otsaa.

Ja jäljellä on tärkein: Jeesus tulee kaipaavaan sydämeen. Hän on kerran tullut, odotamme häntä vielä tulevaksi, mutta jo nyt hän tulee köyhän vieraaksi ja etsivän valoksi. Sillä tämän maailman meno on uuvuttavaa ja pettävää, ihminen jauhuu rikki vaatimuksissa ja sisäisissä kamppailuissaan. Sydän kaipaa Jumalan armoa ja syntien anteeksiantamusta. Sen Jeesus tuo mukanaan. Hän on tullut ja tulee, sydän odottaa, väsynyt mieli tarrautuu viitan helmaan. Minäkin etsin palmupuun oksaa, suuni tapailee uusia sanoja. Sillä sydämeni on tyhjä ja autio, uskoni on heikko: Tule, Herra Jeesus!

Esa Löytömäki

Kirjoittaja on Forssan kirkkoherra.

Joulutervehdys Kurkijokelaisessa 5 €/kpl

On tullut aika lähettää joulutervehdys sukulaisille ja ystäville lehtemme välityksellä. Tervehdykset julkaistaan 15.12. ilmestyvässä Kurkijokelaisen joulunumerossa. Tervehdyksen lähettäminen on helppoa. Voit lähettää sen kirjeessä, jossa kerrot oman ja puoliso nimen ja sen, missä juurenne ovat joko Karjalassa tai muualla, sekä sen, missä nyt asut.

Esimerkki: **Matti ja Maija (s. Karjalainen) Meikäläinen, Kurkijoki Rahola ja Hiitola Hömmö – Harjavalta**

Laita myös viiden euron seteli kuoreen, niin maksu on sillä hoidettu. Voit myös tuoda tervehdyksen toimitukseen ja samalla maksaa sen. Näin vältämme laskutuksen aiheuttamat ylimääräiset kulut ja vaivat. Tervehdyksen voi myös soittaa, lähettää tekstiviestinä tai sähköpostilla, jolloin tervehdyksen laskuun lisätään laskun postituskulut.

Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551, 050-521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Milloin Naantalista tuli valtakuntamme toinen ”hallintokaupunki”?
2. Mistä syystä tohtori Christian Barnard on maailmankuulu?
3. Kunnallisvaalit järjestetään joka neljäs vuosi. Missä kuussa?
4. Mikä on saalismäärän perusteella sisävesien merkittävin pyyntikala?
5. Mitä eläimiä unikeot ovat?
6. Missä Helsingin kaupunginosassa Tammi-niemi sijaitsee?
7. Minkä järjestön William ja Catherine Booth perustivat v. 1865?
8. Mitä elimiä osteoporoosi heikentää?
9. Mikä on Suomen runsaslukuisin talvilintu?
10. Mitä tarkoitetaan lyhenteellä alv?

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus

Toimitus: Päätoimittaja Raija Hjelm ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh./fax (02) 762 2551, matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmäillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualla 46 euroa

toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSÖP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

- 1.12. Herra, kuule rukouk-
seni, ota vastaan pyyntö-
ni! Sinä uskollinen, sinä
vanhurskas, vastaa mi-
nulle! Ps. 143:1
- 2.12. Sinun luonasi olen
turvassa. Sinä olet minun
Jumalani - opeta minua
täyttämään tahtosi! Si-
nun hyvä henkesi johdat-
takoon minua tasaista
tietä. Ps. 143:9-10
- 3.12. Näin tapahtui, jotta
kävisi toteen tämä profee-
tan sana: - Sanokaa tytär
Siionille: Katso, kunin-
kaasi tulee! Hän tulee
luoksesi lempeänä, rat-
sastaen aasilla, työjuhdan
varsalla. Matt. 21:4-5
- 4.12. Ja ihmisjoukko, joka
kulki hänen edellään ja
perässään, huusi: - Hoo-
sianna, Daavidin Poika!
Siunattu olkoon hän,
joka tulee Herran nimes-
sä! Hoosianna korkeuk-
sissa! Matt. 21:9
- 5.12. Lähtekää, menkää ulos
porteista, valmistakaa tie
kansalle, valmistakaa,
tasoittakaa valtatie,
raivatkaa pois kivet, ko-
hottakaa lippu merkiksi
kansoille! Jes. 62:10
- 6.12. Niille juutalaisille,
jotka nyt uskoivat hä-
neen, Jeesus sanoi: "Jos
te pysytte uskollisina
minun sanalleni, te olette
todella opetuslapsiani. Te
opitte tuntemaan totuu-
den, ja totuus tekee teistä
vapaita." Joh. 8:31-32
- 7.12. Jeesus vastasi: "Toti-
sesti, totisesti: jokainen,
joka tekee syntiä, on syn-
nin orja. Orja ei pysy
talossa ikuisesti, mutta
poika pysyy. Jos Poika
vapauttaa teidät, te olette

- todella vapaita." Joh.
8:34-36*
- 8.12. Tehän tiedätte, mikä
hetki on käsillä. Teidän
on aika herätä unesta,
sillä pelastus on nyt meitä
lähempänä kuin silloin,
kun meistä tuli uskovia.
Room. 13:11
- 9.12. Kohotkaa korkeiksi,
portit, avartukaa, ikiai-
kaiset ovet! Kirkkauden
kuningas tulee. Kuka on
kirkkauden kuningas?
Kirkkauden kuningas on
Herra Sebaot! Ps. 24:9-
10
- 10.12. Silloin nähdään Ih-
misen Pojan tulevan pil-
ven päällä suuressa voi-
massaan ja kirkkaudes-
saan.
- Kun nuo tapahtumat alka-
vat, nostakaa rohkeasti
päännne pystyyn, sillä
teidän vapautuksenne on
lähellä. Luuk. 21:27-28*
- 11.12. Totisesti: tämä suku-
polvi ei katoa ennen kuin
kaikki tämä tapahtuu.
Taivas ja maa katoavat,
mutta minun sanani eivät
katoa." Luuk. 21:32-33
- 12.12. Sinä päivänä minä
luon rauhan: Villiläi-
met, taivaan linnut, maan
matelijat eivät enää tuota
vaaraa. Minä särjen jou-
sen ja miekan, niin ettei
sotia enää käydä. Hoos.
2:20

- 13.12. Minä kihlaan sinut,
otan omakseni ainaaaksi,
minä liitän sinut itseeni
vanhurskauden ja oikeu-
den sitein, rakkaudella ja
hyvyydellä. Hoos. 2:21
- 14.12. Vyöttäytykää siis,
olkaa raittiit. Pitäkää
ajatuksenne kirkkaina ja
pankaa täysi toivonne
siihen armoon, joka teille
annetaan Jeesuksen Kris-
tuksen ilmestyessä. 1.
Piet. 1:13

Adventtina

Tänään jo joulukalenterista
luukku yksi avataan,
joulu alkaa adventista
aina ihan ajallaan.
Odottamista
malttamatonta,
jouluun on vielä yötä
monta.
Tulisikohan se nopeammin,
jos kaksi luukku kerrallaan
joka päivä me siskon kanssa
kalenterista avataan?

Näin miettii moni pieni
piltti,
muuten iloinen ja kiltti,
mutta tuolla lumessa
ikkunan alla
on pieniä jälkiä
kaikkialla.
Tonttu se sinne aina palaa
lasten touhuja katsomaan
salaa.
Paras siis avata vain
luukku yksi,
ettei vain tulisi yllätetyksi.

Terttu Ketola

Nimityksiä

Olli Kallioniemi Euroopan molekyylibiologian järjestöön

Helsingin Sanomat ker-
toi 20.11., että Olavi Kallio-
niemen, jonka tunnemme
entisenä elisenvaaralaisena
Kurkijoki-Säätiön luotta-
mushenkilönä ja pitkäaikai-
sena Tampereen kurkijoke-
laisten vetäjänä, poika Val-
tion teknillisen tutkimus-
keskuksen tutkimusprofes-
sori Olli Kallioniemi on ni-
metty Euroopan molekyyl-
biologian järjestön
EMBO:n jäseneksi. Lehti
jatko, että Kallioniemi toi-
mii akatemiaprofessorina ja
johtaa Suomen Akatemian

Genomitiedon hyödyntämi-
sen huippuyksikköä Turus-
sa.

The European Molecular
Biology Organization
(EMBO) valitsi tänä vuon-
na 49 eurooppalaista bio-
alan huippututkijaa varsinaisiksi jäsenikseen. Jäse-
nyys on kunnianosoitus
merkittävistä tieteellisistä
ansioista.

EMBO:n tavoitteena on
edistää molekyylibiologian
tutkimusta. Sillä on Euroo-
passa kaikkiaan 1 200 jä-
sentä, kirjoitti Helsingin
Sanomat.

Kurkijokelaiset onnitte-
levat professori Olli Kallio-
niemeä nimityksen johdos-
ta ja toivottavat menestystä
tärkeisiin tehtäviin. Toivot-
tavasti saamme joskus lukea
lehtemme palstoilta lisää
akatemiaprofessorista.

Perhe uutisia

Ukko ja Noora

Veteraanin on hyvä olla itsenäisyyspäivänä: työ on tehty,
eikä ukon sylissä ole kiirettä pienellä tyttären tyttärellä Noo-
ralla. Kuvan otti Ahti Teräväisen tytär Tiina.

Kastejuhla

Sunnuntaina 5.11. kastettiin
Soinissa Markku ja Elisa
Nenosen tyttövauva, joka sai
nimen Neela Elisabet. Kas-
teen toimitti Neelan setä
Heikki Nenonen, joka oli
saanut edellisenä päivänä
4.11. pappisvihkimyksen La-
puan tuomiokirkossa. Ku-
vassa on mukana tietenkin
myös Neelan isovelji Viljo.
Markun ja Heikin Arto-isän
isä Kaarlo Nenonen, joka oli
syntynyt vuonna 1915 Kur-
kijoen Soskuassa, kuoli tänä
vuonna Soinissa.

Rasmusen ristiäiset

Rasmus Akseli Riikonen kastettiin kotonaan 19.11. Kuvassa neljä sukupolvea: ukko Pekka Riikonen (vas.), Pekan äiti Anni Riikonen, Rasmus isänsä Henriikki Riikosen sylissä, Pirkko-mummon isä Heikki Tirri sekä mummo Pirkko Riikonen. Rasmusen äiti on Noora Heikman-Riikonen. Kaikki edellä mainitut asuvat nykyään Pöytyällä. Riikokset ja Tirrit ovat kotoisin Kurkijoen "Ohtalahelta". Rasmus on Pirkon ja Pekan ensimmäinen lapsenlapsi.

Kultahääpäivä-
onnittelumme
1.12.2006

Terttu ja Aaro
Kojolle!

t. Reijo, Päivi, Lauri, Tuomas ja Eero
Anni, Antti, Ilari ja Linda
Heikki, Pirjo, Jussi ja Juuso
Maritta, Isto, Pekka, Risto ja Matti
Marianna, Victor, Nicholas ja Tina
Sirkka ja Esko

Kurkijokelaisessa kerrottiin 8.9.2006, että Hiitolan Tenhalan kylässä pidettiin kiertokoulua vielä 1930-luvulla. Samalla lehden toimitus valaisi muutamalla lauseella kiertokoulun historiaa.

Kiertokoulu liittyi yhtenä osana suomalaisen kansanopetuksen monivaiheiseen historiaan aina keskiajalta alkaen. Seurakuntien ylläpitämät kiertokoulut sekä kiinteät pikkukoulut olivat historian mukaan vähätehoisia ja harvalukuisia. Vasta 1900-luvun alussa alkoi voittaa ajatus, että alkukoulu oli maaseudullakin irrotettava kirkon holhouksesta ja liitettävä kansakouluun.

Kansakouluasetushan oli säädetty jo vuonna 1866. Jo sitä ennen oli perustettu muutamia kansakouluja sekä Jyväskylän kansakoulunopettajaseminaari. Vuonna 1921 voimaan tullessa oppivelvollisuuslaissa säädettiin sitten, että jokaisessa koulupiirissä tuli olla kaksivuotinen alakansakoulu.

Puuttumatta lähemmin Kurkijoen kansanopetuksen ja erityisesti kansakoulujen historiaan totean, että Lapinlahden kylässä aloitettiin kansakoulutasoinen opetus aivan 1900-luvun alussa. Siitä ovat todisteena kaksi äitini Miina Puputin,

Kansakoulun päästötodistus yli sadan vuoden takaa

omaa sukuaan Lukka, saama arvokasta asiakirjaa: Tutkinto-Todistus kansakoulun ensimmäisen luokan ensimmäiseltä osastolta 23.5.1903 sekä Päästötodistus ylemmästä kansakoulusta 21.5.1904. Ennen näitä kahta kouluvuotta, rippikoulun kynnyksellä, äitini oli oppinut kiertokoulussa lukemaan, kirjoittamaan ja tuntemaan kristinoppia, kuten vuoden 1866 asetus edellytti.

Tukkapölly oli sallittua

Jos joku on kiinnostunut Kurkijoen kouluoloista 1800-luvun puolivälistä lähtien, lukekoon esimerkiksi pitäjämme historian neljännen osan alkupuolta. Yhteen sukunimeen liittyvästä kiinnostuksestani johtuen siteeraan historiaa hieman: ”Nimensä on kiertokoulu tietenkään saanut siitä, että se kiersi kylästä kylään. Satakunta vuotta takaperin (kyseinen historiakirja on painettu v. 1960) lienee

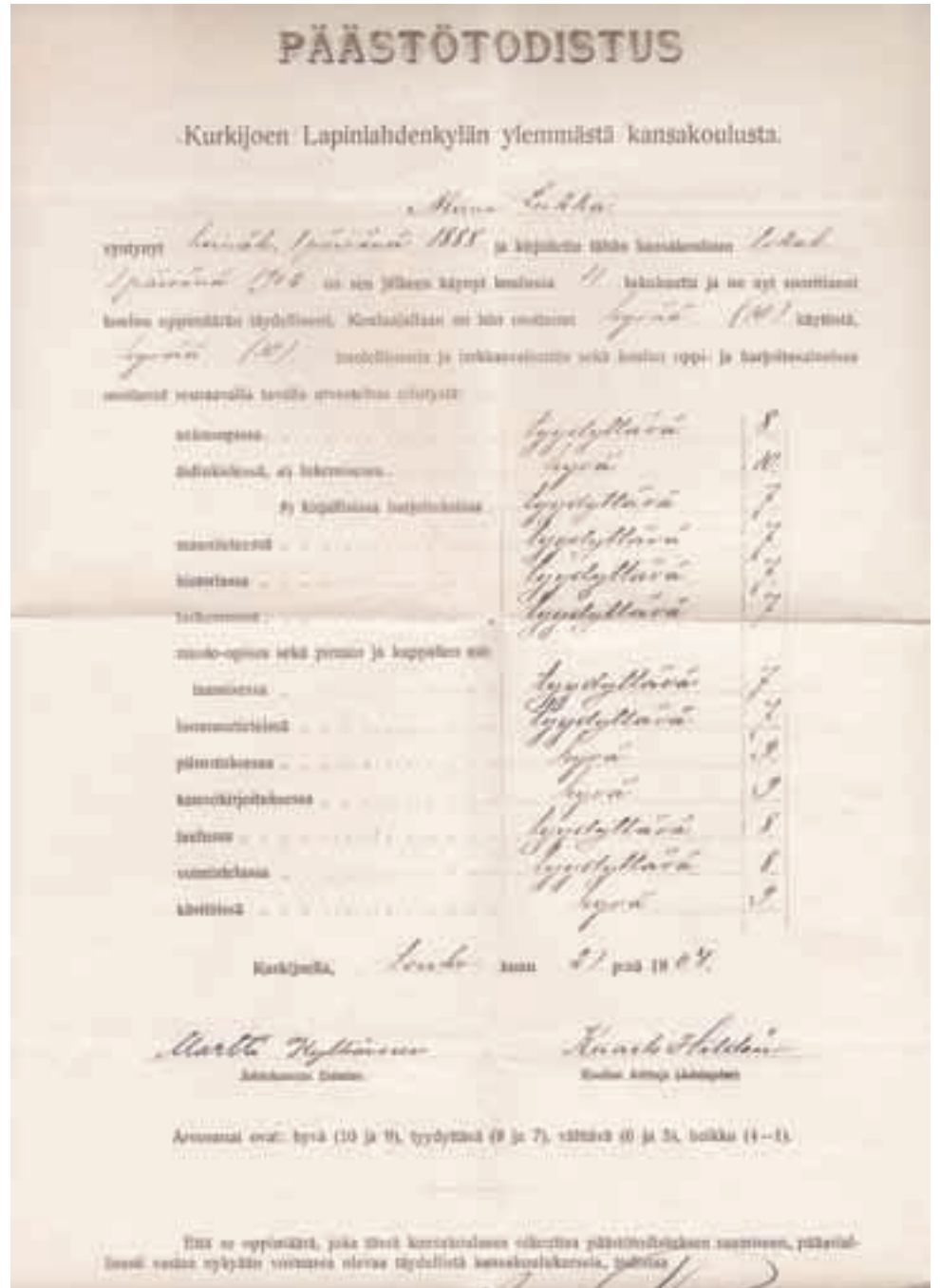
Kurkijoella ollut ainoastaan yksi vakinainen ja palkkaa nauttiva kiertokoulunopettaja eli koulumestari, kuten heitä siihen aikaan arvokkaasti nimettiin.

V. 1870 mainitaan, koulumestareista puhuttaessa, Antti Saveniuksen nimi. Samana vuonna valittiin kirkonkokouksessa ”yksimielisesti” Pietari Hartikka koulumestariksi. Jo näihin aikoihin oli Kurkijoella useampia kiertokoulunopettajia, koska seuraavana vuonna valittiin toiseksi apulaiskoulumestariksi Tuomas Puputti...

Kirkonkokouksessa 25.11.1894 määrättiin kaksi kiertokoulunopettajaa lisää, joten heitä oli nyt neljä. Opettajien vaatimuksia ruvettiin tiukentamaan ja opettajiksi valittiin ainoastaan kiertokoulunopettajaseminaarin käyneitä. Opettajat olivat siis tästä lähtien naisia, koska seminaarissa valmistui vain naisopettajia. Eräs poikkeus kuitenkin nähtiin. ”Puputti saa olla toimeksaan”, v. 1871 koulumestariksi valittu vanha Tuomas Puputti, sanotaan kirkonkokouksen pöytäkirjassa, ”mutta toisten opettajien paikka on julistettava haettavaksi”.

Noin siis kuvailee historiateos, jossa myös on kuva Tuomas Puputin, sittemmin Matti Varjuksen talosta Tervun Helmelässä. Sieltä on meikäläisen yksi esi-isä siirtynyt Lapinlahden puolelle maata viljelemään. Isänisänisänisäni Simo Puputti oli syntynyt Helmelässä v. 1783. Huomasin, että hänet oli mainittu kurkijokelaisten isäntien luettelossa vuodelta 1785. Kiinnostavan luettelon oli Kurkijokelaiseen 17.11. toimittanut Mauri Rastas.

Ja sitten vielä eräs yksityiskohta puheena olleen

Heinäkuun 1. päivänä 1888 syntynyt Miina Lukka (myöh. Puputti) sai Kurkijoen Lapinlahden kylän ylemmästä kansakoulusta päästötodistuksen, jonka olivat allekirjoittaneet koulun johtaja Kaarlo Hildén, johtokunnan esimies Martti Kylliäinen sekä kansakoulujentarkastaja Jaakko Puupponen. Viime mainittu todisti, ”että se oppimäärä, joka tässä kansakoulussa oikeuttaa päästötodistuksen saamiseen, pääasiallisesti vastaa voimassa olevaa täydellistä kansakoulukurssia”. Miinan kaikkien oppi- ja harjoitusaineiden keskiarvo oli 7,92 ja kaikkien numerojen keskiarvo 8,20.

kiertokoululaitoksen ohjesäännöstä. Ruumiillinen kuritus oli ohjesäännön mukaan luvallista. Tavallisesti se kuitenkin rajoittui tukkapöllyyn.

Tuntuuko tutulta tekstiltä? Mieleen tulevat Saarnaajan sanat: ”Mitä on ollut, sitä vastakin on; ja mitä on tapahtunut, sitä vastakin tapahtuu. Ei ole mitään uut-

ta auringon alla.” Tarkoitankin tietenkin näinä päivinä käytä ja käytävää keskustelua lasten kurittamisesta.

Erkki Puputti

Erkki Puputin äidin saama Tutkinto-Todistus kertoo, että tämä ”siirretään II:sen luokan 1:lle osastolle 2:na oppilaisena”.

Käsityökilpailun voitto Hiitolan Pitäjäseuraan

Hiitolan Pitäjäseuran marraskuinen kokous-/tärinailta aloitettiin tavanomaisista juhlavammista merkeissä. Satakunnan Piirin naistoimikunnan sekä Hiitolan Pitäjäseuran edustajat saivat iloisina ja ylpeinä onnitella seuramme jäsentä Aila Lähtenmäkeä, joka oli Karjalan Liiton naistoimikunnan järjestämässä käsityökilpailussa sijoittunut sarjassaan ensimmäiseksi.

Tämän käsityökilpailun Karjalan Liiton naistoimikunta julisti kevättalvella. Sarjoina olivat pajutyöt sekä pipot. Aila Lähtenmäen kilpailutyö oli ”Kaitaliina vanhaan torppaan”. Pajutyönsä Aila oli valmistanut kangaspuissa materiaalinaan aitoja luonnon tuotteita: pajupeppejä, pelavaa sekä poppanaa. Tuloksena oli upea kaitaliina, joka sai sarjassaan ansaitun voiton.

Raija Laaksonen

Karjalaisseurojen Satakunnan piirin naistoimikunnan puheenjohtaja Leena Peltomaa onnittelemassa Aila Lähtenmäkeä, joka esittelee voittoisaa työtään ”Kaitaliina vanhan pirtin pöydälle”.

Kalksalolaiset syysjuhlassa Kangasalan Ilkossa

Kesän matkojen muistelut herkistävät

Laatokan rannikko- ja saaristokylän, Kalksalon asukkaiden ja heidän jälkeläistensä perustaman Kalksalon-seuran syysjuhla järjestettiin tänä vuonna Tampereen seurakuntien leirikeskuksessa Kangasalan Ilkossa. Tilaisuus kokosi paikalle lähes neljäkymmentä osanottajaa. Ilkon leirikeskus tarjosi hienot ulkoiset puitteet: aurinkoinen kesäpäivä, upeat maisemat, toimivat sisätilat ja maittava ruoka.

Kalksalon historiaa ja perinnetietoa keräämään ja vaalimaan perustetun seuran tavoitteena on toimia entisten kalksalolaisten ja heidän jälkeläistensä yhdyssiteenä sekä keskustelua ja kohtaamispaikkana. Yhteisissä tapaamisissa muistellaan menneitä ja kerrotaan tarinoita. Muistot ovat

tuoreina mielessä, vaikka ne ovat jo vuosikymmenten takaisia. Ilahduttavaa on, että Kalksalossa asuneiden lisäksi mukana on paljon toisen ja kolmannen polven kalksalolaisia, joille muistelut tarjoavat arvokasta ja mielenkiintoista tietoa suvun asuinseudulta.

Tämänkertaisessa koontumisessa muisteltiin erityisesti kesäkuussa tehtyä Karjalan matkaa. Nykyisellään Kalksalo on asukkaista ja rakennuksista tyhjä kylä, jonka elämästä vain kivijalat ovat jäljellä. Tienpohjat ovat miltei kokonaan hävinneet, ja vuosikymmenien kuluessa luonto on ”viidakoitannut” maaston. Vanhojen kotitalojen paikoille löytäminen on sellaisenaan aikamoinen haaste, eikä vaeltaminen tiheiköissä ole aivan help-

poakaan.

Viimekesäisellä matkalla Kalksaloon tultiin laivala Lahdenpohjasta ja rantauduttiin ns. Pöllin laituriin kylän pohjoispäässä. Laituria siellä ei enää ole, mutta rantaan päästiin pieneneen avulla. Pöllin rannasta matkailijat lähtivät kukin tahoilleen etsimään kotitalojensa perustuksia.

Syysjuhlassa matkalla mukana olleet kertoivat reittivalinnoistaan ja tunteuksistaan. tarinat olivat mielenkiintoista kuultavaa niillekin, jotka eivät tällä kerralla olleet matkalla. Pekka Ylä-Kotola oli koonnut laadukkaasti kuvasarjan matkalta, mikä valkokankaalle heijastettuna elävöitti kertomuksia.

Viime kesänä osa Varsinais-Suomessa asuvista Kalksalo-seuran jäsenistä

”Kaikki koossa”, kuuluu teksti kuvaan, joka on otettu kalksalolaisten viime kesän tapaamisessa. Kuva Liisa Selänne.

teki matkan Kalksalon kylän edustalla olevaan Kotasaareen. Poutasten sukumatkasta kertoivat Leena Salonen ja Hannele Rouhiainen. Tämän ryhmän tukikohta oli ollut Kurkijoen Vätikässä, josta veneillä oli päästy Kotasaareen. Vätikä on hiekkarantoinen osa kauneinta Karjalaa, jossa on nykyisin myös suomalaisten omistamia kesämökkejä. Myös paikallisveitoista majoitusta on tarjolla.

Kalksalo-seura on toimi-

nut vajaat neljä vuotta, ja jäseniä sillä on yli 50. Seura on julkaissut kaksi kirjaa: kyläkirjan ”Kalksalo - kylä Lumivaarassa”, josta on otettu toinen täydennetty painos, sekä satukirjan ”Seikkailu Kalksalossa”. Seuralla on myynnissä myös taiteilija Eeva Tervon tuottamia adresseja sekä Kalksalo- ja Karjala-aiheisia kortteja.

Syyskokouksen yhteydessä pidettiin myös Kalksalo-seuran vuosikokous. Vuosikokouksen pu-

heenjohtajana toimi Kalevi Ylä-Kotola ja sihteerinä Riitta Ylä-Kotola. Yhdistyksen puheenjohtajana jatkaa Risto Viitanen, varapuheenjohtajana Aila Heinonen ja sihteerinä Eeva Tervo. Muut hallituksen jäsenet ovat Mika Tanskanen, Lea Riekkö, Eeva-Sisko Veikkola ja Pekka Ylä-Kotola. Seuran tilintarkastajat ovat Laila Häsä ja Ilmari Heinonen

Risto Viitanen

Viisi viikkoa joulukuun

Loimaan Seudun Karjalaseura taisi ehtiä ensimmäisenä viettää joulujuhlaa, kun se kokosi jäsenis-

tönsä yhteen sunnuntaina 19.11. Loimaan kaupungin kirkon yläsaliin. Ohjelma oli osittain karjalainen, osit-

tain joulukuun.

Juhla alkoi yhteisesti laulaen Karjalan kunnalla. Seuran puheenjohtaja Eino

Hyvönen toivotti yli 30-henkisen juhlayönsä tervetulleeksi. Loimaan Karjalakuoro lauloi Joulun kellot ja Joulurauhaa. Seurakunnan puheenvuoron piti pastori Elina Rouhiainen, jolla myös on karjalaiset juuret.

Kanttori Antti Haatasen säestäminä laulettiin jouluisia yhteislauluja. Puorpuheen piti Loimaan Seudun Karjalaseuran historiikin kirjoittanut Eino Vepsä. Kyseistä historiikkia hän pääasiassa puheessaan käsittelee. Sen jälkeen olikin sopivaa käydä pöytään ja nauttia joulupuuroa.

Yhteisesti laulettu joululaulut siivittivät Karjalakuoron esittämiin kahteen seuraavaan lauluun: Talvi-

Juhlapöytä oli jälleen ker-
ran katettu kauniisti. Puuro
oli maittavaa ja luumukiis-
seli makeaa.

Elvi Mikkulainen ja Teuvo Ahokas ovat pitkäaikaisimpia jäseniä Loimaan Karjalakuorossa, joka esiintyi Loimaan Seudun Karjalaseuran joulujuhlissa.

iltana ja Loistaa tähdet korkeat. Loimaan Karjalakuoron edustajana juhlan lopusanat lausui kuorolainen Tellervo Niemensuo. Päät-

teeksi laulettiin yhteisesti Karjalaisten laulu, minkä jälkeen vielä haasteltiin ja juotiin päätöskahvit.

Raija Hjelm

Punakeltainen kahvipannu

Pannu, josta kerron, on saanut meidän karjalaisten tavoin kokea kaksi evakkomatkaa. Meille ihmisillekään ei ole aina ollut itsessään selvää uuteen kotipaikkaan sijoittuminen. Useaan otteeseen maanviljelijäsiirtolaisiakin siirreltiin, kunnes viimeinen sijoituspaikka vakiintui. Näin on joutunut evakkoreissujaan tekemään kuvan kahvipannukin.

Kun vuonna 1938 kuvan kahvipannu oli hankittu Hiitolan Pukinniemen mar- toille, koitti sille kiireiset ajat. Se kierteli talosta taloon talkooilloissa, ompeluseurailloissa, häissä ja hautajaisissa. Mutta se pa-

lasi aina matkoiltaan emäntä Lyyli Mansilan hoiviin samoin kuin kaikki muutkin kahviastiat ja juomala-

Noormarkun Söörmarkkuun siirryttäessä siirtyi kaluston hoitovastuu uudelle perustetulle Söörmarkun marttakerholle. Kalustonhoitajiksi nimettiin Elma Aalto ja Hilka Kartano, kunnes hekin olivat kulke- neet tiensä päähän ja kaluston hoito siirtyi Mirja Kuusmäelle. Aikojen kuluttua kalusto lahjoitettiin pois. Astiat eivät olleet lo- goilla varustettuja, jotenka ne kelpasivat ”uuteen ko- tiin”.

Mutta maailma kehittyi ja ihmiset sen myötä. Muo- tiin tulivat oikeat kahvin- keittimet, ja pannuvanhuk- sesta tuli virkaheitto. Toi- mettomana se sai oleilla milloin missäkin ja muistel- la toimintansa kulta-aikoja vuosikymmenet. Kukaan ei enää tarvinnut ennen niin kiireistä pannuvanhusta.

Lopulta vuosia sitten Söörmarkun marttakerho- laiset Arja Hämäläinen ja Mariitta Muurinen tulivat meille pannu kädessään pyytämään minulta Pukin- niemen marttojen historiik- kia. Niin me kaksi vanhaa, pannu ja minä, olimme taas yhdessä. Nostin sen hellästi varastoni hyllylle toivoen,

että sillekin löytyisi vielä hyötykäyttöä.

Pelastus tulikin Keski- matkojen muodossa. Pannu pääsee taas liikenteeseen, ja ehkä jonain päivänä sen no- kasta lirisee virkistävät kohvit matkalaisten kup- peihin ihan Hiitolan tai Kurkijoen reissuilla. Lie- nen täällä Söörmarkussa ai- noa alkuperäinen Pukinni- men martta. Iloisin mielin luovutin pannun johtaja Petteri Keskiselle. Laadim- me oikein luovutuskirjan- kin, jonka todistivat oikeak- si matkojen vetäjät Milja Peltomaa ja Mauri Lanki- nen savusaunaillassa 14.10. Tuohon saunailtaan vastat lahjoitti Teuvo Savolainen. Itse saunakin on aikojen saatossa kokenut muutok- sia ja siirtoja. Se seisoo nyt entisöitynä tontillani. Savu- saunaterveisin

Aino Koppi
Noormarkku

Savusaunailtana 14.10. vanha Pukinniemen marttojen kahvipannu siirtyi Keskimatkojen omistukseen. Aino Koppi luovutti pannun johtaja Petteri Keskiselle.

Kurki-Säätiö

10-vuotishistoriikka, osa 2

Erilaisia suunnitelmia ja toimintaa

Edelläoleva hallituksen ensimmäisessä kokouksessa syntynyt pöytäkirja on julkaistu osoituksena siitä, miten säätiön perustajat ja hallitus ovat koettaneet alusta lähtien päästä siihen, jotta ei ainoastaan varojen keräys, mutta myöskin varojen tuotto muodostuisi tehokkaaksi.

Myöskin siitä, millätavoin voitaisiin säätiön tuotolla parhaalla tavalla tukea Kurkijokelaisia koteja ja ennen muuta nuorison asiaa, oli monenlaisia ehdotuksia. Ehkä näin vuosien takaa asioita tarkastellessa voidaan monestakin ehdotuksesta ajatella, että ne olivat harkitsemattomiakin ja toteutettuna voineet aiheuttaa säätiölle taloudellisessa mielessä vain menoja ja hyötyyn nähden turhia uhrauksia.

Oma sanomalehti

Oman lehden aikaansaaminen astui jo ensimmäisessä hallituksen kokouksessa kiinteästi esille pöytäkirjan 8 § ja jokainen kokouksessa mukana ollut esitti käsityksensä siitä, miten oma pitäjälehti saataisiin aikaan, sillä olisi ei ainoastaan säätiön toiminnan kannalta vaan Kurkijokelaisten yhdyssiteenä ja karjalaisen kulttuurin vaalijana osaltaan korvaamattoman tärkeä merkitys. Ankara pulan ja säännöstelyn aika vaikutti kumminkin sen, että vasta kolmen vuoden kuluttua syksyllä 1949 saatiin lehdeksi tarvittava paperi ja ensimmäiset näytenumerot levitettiin pitäjäläisille. ”Kurkijokelainen”, mikä annettiin lehden nimeksi, ilmestyi siis jo säätiön perustamisen 10-vuotispäivänä seitsemättä vuotensa.

Kurkijokelainen ilmestyi aluksi kaksi kertaa kuukaudessa, mutta jo 1950 aikana se muutettiin kerran viikossa ilmestyväksi, jollaisena se on siitä lähtien toimitettu. Lehden koko, mikä aluksi vaihteli 5-7 palstaan, on vakiinnutettu 5-palstaiseksi ja on otsikkoon, mikä on opettaja Hilja Toiviaisen piirtämä, sovitettu tunnukset, mitkä jokainen kurkijokelainen tuntee omakseen.

Huolimatta monenlaisista mielipiteiden vaihdosta, joista tämmöisen pitäjällehden palstoilla ei kokonaan voida välttyä, on Kurkijokelainen tunnetuin ja laajin luovutetun Karjalan pitäjälehti, ja lukee sitä paitsi 90 % pitäjäläisistämme myös tuhannet ei Kurkijokelaiset ja ilmoituslehtenä se on tullut suosituksi. Kiitos siitä, että lehteä näinkin aikaisessa vaiheessa päästiin julkaisemaan, kuuluu ennenmuu-

ta mv. Pekka Kiiskille, joka tultuaan valituksi eduskunnan jäseneksi hyvin ripeästi toimien sai poistetuksi esteet ja aloitti levitystyön ja lehden tunnetuksi tekemisen.

Vuoden 1950 ensimmäisessä hallituksen kokouksessa hyväksyttiin lehti säätiön omaksi ja valittiin toimitusneuvosto ja työvaliokunta seuraamaan asioita. Toimittajana oli mv. Toivo Taitonen maaliskuuhun 1951 ja siitä lähtien mv. Juho Toiviainen. Toimistoapulaisena oli alussa muutaman kuukauden neiti Sylvi Hämäläinen ja hänen jälkeensä neiti Annikki Roiha ja vuodesta 1952 alkaen neiti Hilka Koho.

Tässä lyhyesti selostettuna sanomalehti Kurkijokelaisen syntymä- ja kehitysvaiheet. Se perustettiin aikoinaan yhdyssiteeksi ja perinteiden vaalijaksi kuten lehden alaotsikossa on painettu. Minkäverran se on kyennyt tätä tehtävää täyttämään, on vaikeaa suoralta kädeltä sanoa, mutta on varmaa, että varsinkin se vanhempi pitäjämme väestöryhmä, joista hyvin monet vuosittain jättävät matkasauvansa, ovat oppineet kaipaamaan lehteä, ja heille olisi suuri pettymys, jos lehti lakkaisi ilmestymästä.

Sopinee toivoa, jotta Kurkijokelainen edelleen eläisi ja vahvistuisi ja silloin, kun joku kirjoittaa Säätiön 20-vuotista historiikka, voitaisiin lehden todeta edelleen ilmestyvän. Säätiön ilmoitus- ja tiedotusvälineenä on Kurkijokelainen melkeimpä korvaamaton.

Säätiön rahastot

Säätiölain mukaan on se pääoma, minkä säätiön perustajat ovat perustamiskirjaan merkinneet ja maksaneet säilytettävä perusraha-

Kun Kurkisäätiön peruspääoma oli vain mk 272.000 ei säätiön toimintaa voitu aloittaa näin pienen pääoman tuotolla. Vaikka perustamisvuotena saatiinkin jo siirrettyä eräiden yhtymien varoja säätiölle m.m.:

28.7.1946 Kurkijoen kunnalta mk 20.000:-

28.7.1946 (Elisenvaaran) Kurkijoen maamiesseuralta mk 388.950:05

sekä lisäksi pienempiä summia eräiltä yksityisiltä, ei hallitus katsonut voivansa aloittaa varsinaista avustustahi muuta toimintaa ennen kuin rahastot olivat kohonneet 2 milj. mk.

Kokouksessaan 3.2.1947 päätti hallitus kääntyä kirjelmällä kaikkien niiden yhtymien puoleen, joiden oletettiin lopettavan näissä oloissa toimintansa, että siirtäisivät varansa Kurki-Säätiölle,

Juho Toiviainen kirjoitti Kurki-Säätiön ensimmäisen historiikin.

jotta näiden tuotto voitaisiin parhaalla mahdollisella tavalla käyttää pitäjäläisten hyväksi.

Samassa kokouksessa päätettiin ostaa Karjalan Valo Oy:n sekä muitakin osakkeita säätiölle, sekä kunnan omistamaa irtaimistoa, kassakaappeja y.m.

Kuten jo säätiön perustajat olivat arvioineetkin, eivät rahastot vielä vuoden 1947 lopussa olleet saavuttaneet 2 milj. markan tavoitetta, minkä hallitus oli asettanut vähimmäismääräksi, ennen kuin toimintaa sääntöjen edellyttämiin tarkoituksiin voidaan uloittaa. Vain yksi opintolaina mainitun vuoden aikana voitiin myöntää, mikä selviää opintolainoitusta ja -avustuksia käsittelevässä kappaleessa myöhemmin.

Oli odotettavissa myöskin se, jotta jonkinlainen ”toiveajattelu” Karjalaan takaisin paluusta hidasti yhtymien purkamishankkeita, ja vaikutti näin ollen säätiön rahastojen kehittymiseen. Pienempien tukiaavustusten lisäksi oli ensimmäinen huomattavampi rahastojen siirto Kurkijoen kunnan rahastot, kun kuntien toiminta v. 1948 lopussa lopetettiin.

Kurkijoen kunnan talous oli talvisodan kynnyksellä erittäin terveellä ja vankalla pohjalla, ja veroäyrikin maa-laikuntien halvimpia. 30-40-luvulla oli tehty huomattavia sijoituksia; ostettu suuria metsäaloja ja kiinteistöjä, rakennettu uusi kunnantalo. Uuden oppivelvollisuuslain aiheuttama rakennustyö oli melkein loppuunsaatettu j.n.e.

Vaikka kunnan talous oli kunnossa, oli kunnalla myös velkoja ja siitä aiheutuen jäi niiden rahastojen summa, jotka sisäasiainministeriö suvaitsi palauttaa Kurki-Säätiön käyttöön, verraten vaatimattomaksi. Monet heikommissa asemassa olleet kunnat, joilla ei ollut velkoja, saivat paljon paremman perinnön.

Allaolevassa kirjelmässä selviää se ratkaisu, minkä ministeriö joulukuulla 1948 oli tehnyt määriteltessään Kurkijoen kunnan perintöosuuden ja siirtäessään sen Kurki-Säätiön rahastoihin.

Sisäasiainministeriö

Helsingissä, joulukuun 10 p:nä 1948.

N:o 16030/K

Ent. Kurkijoen kunnan hoitokunnalle.

Viite: kirjeenne 2.10. ja 27.11.1948.

Asia: kunnan jäljellä olevien sekä sen hallinnassa olevien rahastojen luovuttaminen Kurki-Säätiölle.

Sisäasiainministeriö on tänään tapahtuneessa esitellyssä, 19. päivänä kesäkuuta 1948 eräiden alueluovutuksen johdosta toimintansa lopettaneiden kuntien asioiden selvittämisestä annetun lain 7 §:n 2 momentin nojalla, ent. Kurkijoen kunnan hoitokunnan tekemästä esityksestä, päättänyt, että ent. Kurkijoen kunnan hoitokunnan toiminnan lopettamisen jälkeen hoitokunnan hallussa olevat V. Räcköläisen rahaston varat 10.512 markkaa, Edvard Hiltusen rahaston varat 37.522 markkaa, sairashuonerahaston varat 5.715 markkaa, tuberkuloosirahaston varat 44.760 markkaa, G. Korjosen rahaston varat 141 markkaa, maaorjuudesta vapauttamisrahaston varat 2.707 markkaa ja manttaalikunnan lainajyvästön varat 335.051 markkaa sekä manttaalikunnan varat 69.807 markkaa kasvaneine korkoineen käytetään entisen Kurkijoen kunnan väestön hyväksi siten, että nämä varat luovutetaan jo perustetulle Kurki-Säätiölle sanotun säätiön säännöissä sekä mahdollisesti lahjoitusrahastoja koskevien lahjoitusten yhteydessä annetuissa määräyksissä lähemmin mainitulla tavalla käytettäväksi, kuitenkin ehdolla, että säätiön hallintoneuvostolla on oikeus kohtuulliseksi katsomansa ajan kuluessa jakaa kaikki edellämainitut varat säätiön säännöissä ja lahjoitusrahastoja koskevien lahjoitusten yhteydessä annetuissa määräyksissä lähemmin määrättyihin tarkoituksiin.

Sitä vastoin ministeriö on, siltä osalta, kuin edellä mainittu anomus koskee kunnan jäljelle jääviä varoja, joihin kuuluvat myöskin asutuskassan, irtaimistokassan, maaseudun asunto-

Kesällä 2006 julkaistiin Kurkijoki-Säätiön 60-vuotishistoriikki, joka käsittelee Säätiön viimeisintä kymmentä toimintavuotta. Myös edellisiä 30-, 40- ja 50-vuotishistoriikkeja on ollut myynnissä. Vuosien 1956 ja 1957 Kurkijokelaisista on löytynyt Juho Toiviaisen kirjoittama Säätiön 10-vuotishistoriikki, jossa kerrotaan Säätiön alkuajoista. Julkaisemme sen nyt uudelleen ”jatkokertomuksena”.

olujen parantamiskassan, maanviljelysrahaston ja uudisviljelysrahaston varat, hyljännyt anomuksen, sillä kun ent. Kurkijoen kunnan jäljellä oleva omaisuus ei ole riittänyt kunnan velkojen maksamiseen ja koska valtiovarainministeriö on tästä syystä joutunut maksattamaan hoitokunnalle korvausta, ei tämän jälkeen hoitokunnan haltuun jääneitä varoja ole katsottava kunnan jäljelle jääneiksi varoiksi, vaan on ne palautettava valtiolle.

Ministeri
Jussi Raatikainen
Hallitusneuvos
Erkki O. Mantere.

N:o 2954/473

AD.SM.1948.

AN.

Kokouksessa, minkä Kurki-Säätiön hallitus on pitänyt 27.3.1949 oli pöytäkirjassa § 4 seuraava merkintä:

Todettiin, että kunnan jäämistöstä olivat säätiölle hallintaan ja hoitoon siirtyneet seuraavat rahastot:

V. Räcköläisen rahasto 10.512:-

Edv. Hiltusen rahasto 37.522:-

Sairashuonerahasto 5.715:-

Tuberkuloosirahasto 44.760:-

G. Korjosen rahasto 141:-
Maaorjuuden vap. rahasto 2.707:-

Manttaalikunnan lainajyvästö 335.051:-

Manttaalikunnan rahasto 69.807:-
Mk 506.225:-

Näin pienenä summana oli Kurkijoen suuren hyvinvoivan kunnan jäännösomaisuus pakko merkitä säätiön kirjoihin lukuunottamatta eräitä pienempiä ja aikaisemmin arvopapereina ja muina omaisuutena saatuja pikkusummia.

Seuraava ja huomattavin siirto Säätiön rahastoihin saatiin vasta v. 1950 lopulla, jolloin Kurkijoen Osuuskauppa r.l. lopullisesti eli oikeammin toistaiseksi purettiin.

V. 1947 olivat lahjoituksia tehneet:

8.4. Elisenvaaran Turvepehkuosuuskunta r.l. 10.000:-

14.4. Elisenvaaran Maitokauppa Oy 50.000:-

V. 1948 on seuraavat rahastot siirretty säätiölle:

Kurkijoen MT-kerhoyhdistys 9.353:-

Kurkijoen Sairastupayhdistys 117.000:-

Kurkijoen Kansanopistorahastot 17.500:-

V. 1949 lahjoitti Karjalan Valo Oy. voittovaroistaan Kurki-Säätiölle mk 100.000:- käytettäväksi his-

toriankirjoittamisesta aiheutuviin kustannuksiin. (Samanlaisen summan, ja samaan tarkoitukseen sai myös Hiitolan kuntalaisten Hiisi-Säätiö).

Vuoden 1950 aikana ei Säätiön rahastoihin tapahtunut huomattavampia siirtoja, sillä vaikka pitäjän suurin yhtymä Kurkijoen Osuuskauppa r.l. jäsenistö oli yksimielisesti hyväksynyt loppukokouksessaan Hallintoneuvoston ja Hallituksen esityksen jäännösomaisuuden siirrosta Kurki-Säätiölle ja osuuskaupan lopettajaisjuhla pidettiin Loimaan Heimolinnassa 3 pv. joulukuuta 1950, lykkäytyi rahastojen lopullinen siirto säätiön hallintaan vuoteen 1951.

Osuuskaupan luovuttamien varojen loppusumma päättyy mk 5.645.599:-, josta n. 40 % oli erilaisia arvopapereita. Tämän huomattavamman rahaston lisäyksen avulla voi säätiö huomattavasti tehostaa toimintaansa pitäjäläisten hyväksi. Edellämainittu omaisuus on ilman ehtoja siirtynyt säätiön käytettäväksi, samoin kuin kaikki pienemmät rahastot, joita on eri vuosina siirretty säätiölle ja joista mainittakoon Kurkijoen Lankausseuran, Elisenvaaran Rukoushuoneyhdistyksen sekä muutamat muut pikkurahastot, mitkä ovat nostaneet säätiön pääomia muutamalla kymmenellä tuhannella markalla. Hitaasti, mutta varmasti on päästy eteenpäin, sillä jo säätiön viiden-

nen toimivuoden 1951 tilinpäätöksen omaisuustase osoittaa varojen loppusummaks 8.475.121:-.

Arvopaperit

Säätiön valtuuskunta ja hallitus on koko kymmenvuotiskauden seurannut valppaasti rahanarvon vaihteluita ja sijoittanut suurimman osan varoista erilaisiin arvopapereihin, kun inflatorinen kehitys on jatkunut. Jo 1947 annettiin rahastonh. J. Toiviaiselle valtuus ostaa II korvauslainan obligatioita, joita silloin erittäin kiihkeästi tarjottiin. Ostetun obligatiomäärän nimellisarvo oli mk 248.904:-.

Näitä arvopapereita ei kehoitettu ketään myymään, kun erittäin pakottavissa tapauksissa. Sensijaan on varsinkin viimeisinä vuosina kiinnitetty huomio valtion obligatioihin ja pankkiosakkeisiin. Jo vuoden 1951 omaisuustaseessa oli säätiön hallussa ostettuna tahi siirrettyjen rahastojen mukana tulleita arvopapereita nimellisarvoltaan 2.519.500 :- mk.

Juolaht mielehein
Potkukelkka

Miten lienee, onkohan tuo muisti kullannut nuolapsuuden talvet? Mielestäni ne olivat silloin oikein kunnan lumisia ja pakkas-talvia.

Meillä lapsilla oli aina paljon puuhaamista ulkona. Tietenkin säiden mukaan. Nuoskasäällä syntyivät ko-meat lumiukot ja lumilin-nat, joskus lumihevosetkin, puhumattakaan lumilyh-dyistä, joita pihojen somis-tukseksi tehtiin.

Sotien välillä Karjalassa ollessamme isä toi uuden potkukelkan. Voi mahoton, miten koemalta uusi kelkka näyttikään. Hyvin se kyllä luisti, ellei ollut oikein kova kirpakka pakkanen.

Tuohon pakkaseen liit-tyy yksi muistikuva tuosta uudesta kelkastakin. Mum-

mo oli sanonut, ettei koval-la pakkasella saa kieltä lait-taa mihinkään rautaan, sillä se jäisi siihen kiinni. Täy-tyihän tuo asia tietenkin tar-kistaa. Puhuivatkohan aika-ihmiset totta? Niin minä ai-nakin halusin asian varmis-taa.

Potkukelkka pihassa vain nurinpäin ja kieli koko leveydeltään rautaiseen potkukelkan jalakseen. Tie-täähän sen, miten siinä kävi: nahka lähti kielestä, ja tyttö melkein itkua kitistä-en mummolle tupaan näyt-tämään, mitä oli tapahtunut.

Paaruaminenhan se siitä oli seurauksena ja totea-mus: ”Pitkö sitä nyt männä tuotakii kokkeilemmaa? Enks mie just sanont, mite siin käyp?”

Terttu Ketola

Karjalaista sävelkieltä uusin maustein

Kurkijoen valssi nyt CD:llä

Kimallus-yhtye julkaisi esikoislevynsä marraskuus-sa. Levyllä kuullaan neljä nautittavaa ja tanssittavaa valssia, jotka kaikki ovat yhtyeen muusikoiden sä-vellyksiä. Levyn nimikap-paleen, Kurkijoen valssin tekstin on tehnyt Laatokan rantojen poika Veikko Siira.

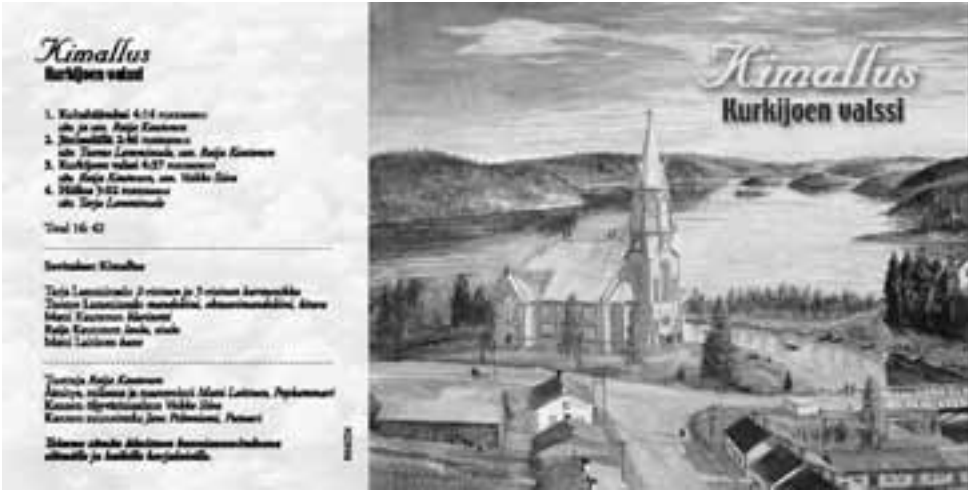
”Ajatus levystä syntyi vuoden alkupuolella”, ker-too levyn tuottaja ja Kurki-joen valssin säveltäjä Raija Kautonen. ”Kurkijoen vals-sihan sai kantaesityksensä vuonna 2003 Kurkijoke-laisten pitäjäjuhlilla Loi-maalla. Tänä vuonna minut pyydettiin laulamaan valssi Hirvihovin iltamiin. Tuol-loin jo tiesin, että levyllä tulee riittämään ystäviä ja että se tehdään pian.”

Levyn muut kappaleet ovat Anja ja Veikko Siiran kultahäihin heidän tyttären-sä Raija Kautosen säveltä-mä Kultahäävalssi, Tuomo Lamminsalon säveltämä ja Raija Kautosen sanoittama

Jänisselällä sekä instrumen-taaliteos Hiillos, joka on Tarja Lamminsalon käsi-alaa. Kappaleiden sanoituk-set ja sävelkieli heläjävät karjalaisin juurin.

Kimallus-yhtyeen levy-

lä soittavat Tarja Lammin-salo (harmonikat), Tuomo Lamminsalon (mandoliinit ja kitara), Matti Kautonen (klarinetti), Raija Kautonen (laulu, viulu) ja Matti Laiti-nen (basso). Levy on myyn-nissä Kurkijokelaisen toi-mituksessa, ja sitä voi tilata suoraan Raija Kautoselta (raija.kautonen@phnet.fi) puh. 045-651 7482.

Karjala kaasuputken hinnaksi

Venäläis-saksalainen kaasuputkihanke on herättänyt suomalaisia-kin toimimaan, ennen kuin kaikki vaikutus-mahdollisuudet on menetetty. Asianajaja, varatuomari Kari Silvennoinen Helsingis-tä tarjoaa oikeudellista apua putkihankkeesta kärsiville osapuolille.

Venäläis-saksalaisen Nord Stream –kaasuputken tarkoituksena on ensi vuo-sikymmenellä toimittaa Si-perian maakaasua Euroo-pan Unionin alueelle. Pro-jektia on arvioitu strategi-seksi hankkeeksi, joka enti-sestään lisää EU-maiden riippuvuutta Venäjän ener-giavaroista. Hankkeen pää-osakkaana on Venäjän val-tion omistama Gazprom (51 %) ja muina osakkaina saksalaiset E.ON Ruhrgas ja BASF Wintershall. Enti-nen liittokansleri Gerhard

Schröder toimii yhtiön hal-lintoneuvoston puheenjoh-tajana.

Kaasuputkella on Suo-men osalta merkittäviä vai-kutuksia. Putken (hanke si-sältää kaksi putkea) on tar-koitus kulkea Siperian ken-tiltä maanpäällisiä putkia myöten Karjalan halki Vii-puriin ja sieltä vedenalaise-na putkena Suomenlahden ja Itämeren pohjassa Sak-saan. Putkella on pituutta noin 1 200 km. Putkilinja kulkee Suomen nykyisellä talousvyöhykkeellä 369 km.

Suunniteltu putkilinja halkaisee siten suomalai-sen omistamia maita Karja-lassa. Suunnitelma on jo pitkällä, mutta esimerkiksi ympäristövaikutusten tutki-musta ei vielä ole saatu val-miiksi. Putkeen liittyy vah-va sotilaallinen ja turvalli-suus-aspekti. Putki varuste-taan tehokkailla kuuntelu-laitteilla, ja Venäjän armei-

ja valvoo sukellusveneil-lään ja pintalaivastollaan putken turvallisuutta.

Asianajaja Kari Silven-noinen on antanut asiasta tiedotteen, jossa hän toteaa putken aiheuttamat suuret haitat ja on valmis käynnis-tämään oikeustoimet venä-läistä tahoa vastaan. Silven-noinen sanoo, ettei putkea pidä antaa rakentaa ilmai-seksi. Hintana on Karjalan palautus ja täysi korvaus suomalaisille maanomista-jille. Silvennoisen tiedote on kokonaisuudessaan seu-raava:

Itämeren kaasuputki

Kuulutus maa- ja vesialueiden omistajille

Kaasuputki on uhka Suomen ympäristölle, puo-lustukselle sekä maa- ja ve-

sialueiden yksityiselle omistukselle. Jos Venäjä/venäläinen yhtiö aikoo saa-da oikeuden rakentaa kaa-suputki Suomen alueelle, se ei voi saada tällaista oikeu-ta ilmaiseksi.

Saadakseen oikeuden ra-kentaa putki alueillemme, on tätä rakennustoimintaa tukevan Venäjän aloitettava neuvottelut Karjalan vaihtamiseksi oikeuteen raken-taa tämä putki. Kaasuput-ken rakentavan yhtiön on luonnollisesti maksettava täysi korvaus kaikesta put-ken mahdollisesti yksityi-sille tahoille aiheuttamista vahingoista.

Pyydän suunnitellun Itä-meren kaasuputken alueel-la maa- ja vesialueita omis-tavia yksityisiä ja juridisia henkilöitä sekä kuntia otta-maan allekirjoittaneeseen yhteyttä venäläistä tahoa vastaan kohdistettavia oike-ustoimia varten.

Avustan kaikkia alueen

ja siihen liittyvien alueiden omistajia kaasuputken ra-kentamisen estämisessä, el-lei vastapuoli sitoudu todel-liseen ja aitoon asian sovin-nolliseen ratkaisemiseen.

Helsingissä 15. marras-kuuta 2006

Kari Silvennoinen, asi-anajaja, varatuomari Helsingistä

Heräävätkö suomalaiset poliitikot ja hankkeessa ympäristöllisesti ja turvalli-suuden kannalta vaaravyö-hykkeeseen joutuvat kun-nat toimimaan ja mikä on pakkoluovutetuilla alueilla maita omistavien suoma-laisten reaktio? Silvennoi-sen rohkea esille tuleminen osoittaa, ettei kaikkia suoma-laisia ole vielä onnistut-tu lannistamaan.

Varatuomari Kari Sil-vennoinen on tullut tunne-tuksi käynnistämällä oike-usprosesseja Venäjän fede-raatiota vastaan Euroopan Ihmisoikeustuomioistui-messa pakkoluovutetuilla alueilla olevien suomalai-sen omistamien kiinteistö-

jen hallintaoikeuden ja va-paan käytön mahdollista-miseksi.

Viime sotien seuraukse-na Neuvostoliitto Pariisin rauhansopimuksessa otti Suomelta Petsamon, Salla-Kuusamon alueita, Laato-kan Karjalan, Karjalan Kannaksen ja eräitä Suo-menlahden ulappasaaria. Venäjä jatkaa tätä Stalinin kauden aggressiota. Kan-sainvälisten sopimusten, jotka Venäjä ja Suomi ovat ratifioineet, mukaan raja-siirrossa omistusoikeudet eivät siirry, joten suomalai-set yhä omistavat alueen kiinteistöt. He eivät kuiten-kaan voi niitä vapaasti hal-linnoida. Suomen valtion-johto ei katso tarpeelliseksi puuttua tähän merkittävään ihmisoikeuskysymykseen.

Lisätietoja kaasuputkeen liittyvistä oikeudellisista kysymyksistä:

AA, varatuomari Kari Silvennoinen
kari.silvennoinen@kolumbusfi
Puh. (09) 650 407, 0500-705 716, fax (09) 650 408
ProKarelia

Esko Laineelle tunnustusta

Kurkijokelaisellekin pi-lapiirroksia nimimerkillä ”Eskon puumerkki” piirtä-vä Esko Laine on saanut Turun Tienoo –nimiseltä paikallislehdeltä tunnustus-ta paikkakuntansa hyväksi tekemästään positiivisesta työstä. Esko Laine sai kes-kiviikkona vastaanottaa Paikallislehtien Liiton Ant-ti-patsaan. Turun Tienoo il-mestyy Liedossa, ja se on Liedon, Maarian, Paatti-sten, Ruskon ja Vahdon pai-kallislehti.

Patsasta oli Esko Lai-neelle luovuttamassa muun

muassa Turun Tienoon hal-lintoon kuuluva Kaarlo Kojo, jolle Laine oli toden-nut, että hän arvostaa erit-täin paljon karjalaisia. Siitä syystä hän haluaa olla piir-roksillaan mukana myös Kurkijokelaisen sivuilla.

Antti-patsas on ensim-mäisen suomenkielisen sa-nomalehden julkaisijan Antti Lizeliuksen nimelle ja työlle omistettu patsas. Se annetaan henkilölle tai yh-teisölle, joka on näkyvästi edistänyt paikallislehden ja paikalliskulttuurin asiaa.

Eskon puumerkki

Yhteislauluja laulamassa ”sanaseppo” Teuvo Ahokas (oik.), Toivo Hyvönen, Eero ja Eira Nupponen.

Teuvo Ahokas: Kalakurkijoen 15-vuotishistoriikki, osa 1

Kalakurki

Lenteli lintu Laatokan yllä, outo näky tää oli kyllä. Oliko otus lintu vai kala? Vannomatta paras on vala. Jalkojen paikalla sill' oli evät.

Lopottiin se tuli joka kevät. Siellä se syksyisin lahdelle pesi, jään alle meni, kun jäätyni vesi. Höyheniä sill' oli siellä ja täällä, suomuja rinnassa, olkapäillä. Höyhenet hepsotti pyrstön juures'. ”Sut, sut”, se huuteli myötätuuless. Mikä on tää olio uusi? Porukassa se Laatokan laineilla huusi.

Kuosan Seppo sen sitten keksi nimen porukalle ilmaiseksi: Kalakurkihan se on varmaan, porukan yhtenäisen – hupaisan, armaan. Siinä viihtyy moni tuttu, raikaa laulu ja luistaa juttu. Hiljainen hetki jos valtaa mielen, Petersburg liukastaa ja kivottaa kielen.

Alahuuleen kun kaajetaan tilkka, jopa luistaa saamattomienkin pilkka. Kompia, herjoja silloin ei puutu. Silti tästä kukaan ei suutu. Aina on matkassa monta miestä ja naista, kokemustakin, käytäntöä monenlaista.

Menomatkalla saannista uhotaan ja suuria kaloja nostetaan, kerrotaan Laatokan vesien oikkuja. Teräviks' hiotaan viiksikoukkuja. Herkistetään herkäksi mormuskakättä, vetoakin lyödään näkemättä. Suurimman saaliin kun oikein arvaan, saatiinko se myötä- vai vastakarvaan? Rapala vai Nautilus oli siiman päässä? Sormet ja varpaat umpijäässä. Se suurin kun kerran kiinni tarttui,

nostaissa painoa lisää karttui – katkesi siima ja otti vieheen, pyrstöä heiluttaen vain ui tieheen.

Tasajalkaa hyppien ärräpäitä satti pyytäjä, Laatokan sinttejä näitä. Ensi kerran kun oltiin jäällä Vätikässä –92 haalarit päällä, kilpailu oli kova ja aito. Palkintositjatkin ratkaisi taito. Tarjolla oli myös kalakeitto ja veteraaneilla lestin heitto. Musiikkia esitti soittoakunta, taivaan täydeltä satoi lunta. Välillä enää ei torvet soineet, lunta olivat täynnä, eihän ne voineet. Vaan tyhjäksi kun torvi lumesta sulii, soitto soi, ja tunnelma sulii.

Lahdenpohjan tytöt kilpaa lauloi, hellästi palkinnonsaajia kauloi. Palkintona oli myös vodkapullo, sellaisen moni reppuunsa sullo. Palkintoja kyllä monelle riitti, kyläpäällikkö kaikkia osanottajia kiitti. Ilotulitus päätteeiksi oli vielä, ennen kuin oltiin liukkaalla tiellä. Ladat ja Mosset näyttivät

mallin, ajossa ojiin kesärenkain talvirallin. Perheet meistä huolen piti; uusi ystävyys kasvoi, iti. Tarjoilussa kyllä aina ainetta riitti, vieraat mainetta tässäkin niitti.

Päättäneet aina ei illat tähän, kerronpa siitäkin tässä nyt vähän. Vatsa jos möyrysi kaiken yöstä, WC:n etsintäkin oli kovaa työtä. Herättipä siitä kaveri Veikon, tiiman kun tunsu tulevan heikon: ”Nyt ei löydy hätäpaikkaa tässä, mihin olis' helpotusta pyllistämässä.” Veikko vastas: ”Kuules veli, täällä sellainen on peli: pihanperälle on pitkä matka, sinne on otettava heti hatka.”

Pakkanen voi kipristellä karvaa, silti se pidättelee harvaa. No, myöhäistä se sitten jo oli: hätä purkautui ja tuli. Käteen suinkaan se ei tähän, matolleen tuli vähän. Kaveri tuumi: ”Mikä eteen -kastellako kädet veteen?” Veikko sanoi: ”Älä huoli. Asias' on toinen puoli. Helpommalla pääset meillä, ripellykset peität seteleillä.”

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. vuonna 1922 (Kultaranasta tuli tasavallan presidentin kesäasunto)
2. teki ensimmäisen sydämensiirron (Kapkau-pungissa v. 1967)
3. lokakuussa (kolmantena sunnuntaina)
4. muikku
5. jyrssiöitä (mm. tammihiiri)
6. Meilahdessa
7. Pelastusarmeijan
8. luita
9. talitiainen
10. arvonnolisävero

Kimallus:
Kurkijoen valssi
CD-levyllä neljä ihanaa valssia!
Upea joululahja 12 eurolla

Nouda Kurkijokelaisen toimituksesta tai tilaa e-mail: raija.kautonen@phnet.fi tai puh. 045-651 7482

Kaksi kovaa pohjalaista, kaksi hurjan hyvää kirjaa!

Antti Tuurin uutuus SUURI ASEJUNA PIETARISTA

Yksi Tuurin parhaista kirjoista! Tositapahtumiin perustuva romaani. Pääosassa Rahjan veljekset! ovh 26 e

Tero Järvinen Kylmää vettä ja puunuijaa

Armoitetun humoristin lyhytproosaa lakeuksilta. Isäntä itte -kirjan odotettu jatko! ovh 24 e

Nyt kirjakaupoissa kautta maan! www.kustannushd.fi

ERLUND-talo

Hengittävä hirsitalo. Rakenteissa ei muoveja eikä epäorgaanisia aineita. Englannin MTV:n valinta Suomen edustajaksi Grand Designs-ohjelmaan.

Asu terveellisesti, hengitä vapaasti unelmiesi talossa, Erlund-talossa!

MELLILÄN HIRSITYÖ
Ysitie 345, 32300 MELLILÄ
Kotimaan myynti:
Juhani Eklund p. 0400-530 979
e-mail: myynti@erlund-house.com

Erikoishammasteknikko

EHT-
liiton
jäsen

MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

Muistathan ilmoittajamme!

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9–11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

Asianajaja, varat. Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylamo
varatuomari Katri Ranta-Eskola
Turuntie 8–14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna: ma-pe 12-18, la 10-14

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäättä Loimaan Aluesairaala

Uutisia Kurkijoelta

Kolhoosi kuopataan Kurkijoella

Jo vuosikymmeniä kestänyt Karjalan alamäki saa lisävauhtia nyt Kurkijoella, kun kirkonkylän kolhoosi lopetetaan tämän vuoden lopussa. Se on tähän saakka antanut jonkinlaisen toimeentulon siinä työskenteleville, mutta nyt on loppu edessä. Varmasti työntekijöille herää kysymys, mistä leipärahat sen jälkeen.

Viime vuosikymmenellä Suomen maatalousministeriö yhdessä EU:n kanssa alkoi tukea Karjalan maatalouden kehittämistä. Ministeriö lähetti paikan päälle tutkijat, jotta ottivat viljavuusnäytteitä maaperästä, myös juuri Kurkijoella. Tu-

loksket olivat erittäin hyviä, ja siksi seutu sai rahaa ja koneita. Myös suomalaisvalmisteinen uusi kuivuri pystytettiin Kurkijoen keskustan tuntumaan.

”Mitäs Valmet-traktorille nyt kuuluu?” ”Se on jo myyty”, kuului vastaus. ”Entä kuinka on kuivurin laita?” ”Kuivuri on paikallaan, mutta ei ole mitä kuivata, sillä viljaa ei kukaan viljele. Se taas johtuu siitä, että ei ole viljalle ostajaa”, kertoi paikallinen asukas.

Viljelyolosuhteet olisivat kyllä erinomaiset, sillä aikoinaan Suomen maatalousministeriön viljavuustutkija juuri Kurkijoelta pa-

lanneena kertoi: ”Suomi menetti sodissa parhaat viljelyalueensa.” Niin hyviä olivat tutkimustulokset, että mistään muusta maamme kolkasta ei löydy niiden vertaisia!

Autioituva Karjala

Valtio vuokraisi viljelysmaata halukaille 100 ruplan hehtaarivuokraa vastaan, mutta kun ei ole tukuliikettä, joka sadon ostaisi, on tie pystyssä siltä osin. Joku jo varmasti ajattelee, että sinnehan kannattaisi noilla vuokrilla mennä viljelemään siitä rajanpinnasta Suomen puolelta, mutta niin ei ole asian laita.

Jotkut jo vuosia sitten yrittivät tehdä siellä bisnestä vuokraamalla ja viljelemällä maita. Satoa tuli, mutta sadosta ei tullut yrittäjälle muuta kuin tappiota, koska ongelmat olivat ylityö- ja väkivallan aiheuttamia. Jopa vuokraviljelijän koneet vähitellen varastettiin tai muutettiin tuhottiin. Kaiken lisäksi vuokra on ulkomailaiselle paljon suurempi, joten on parasta, että annetaan niiden kotipeltien olla kesannolla. Vähitellen Luojan viljelemät pusikot ja metsät täyttävät alueet, ja kaikki alkaa taas alusta.

Tarkkailija